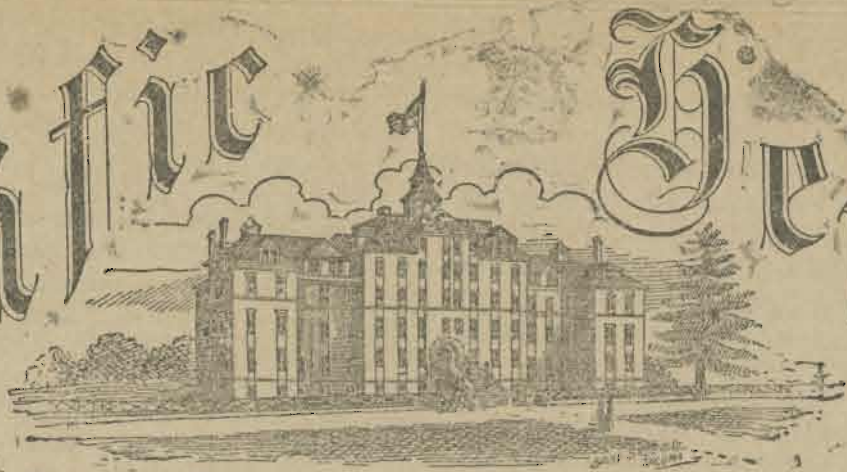

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 9.

Parkland, Wash. 2. Marts 1896.

6te Aarg.

Hvad vi gjør og, hvad vi burde gjøre for vor Mission.

(Slutning.)

Ja, dette Arbeide strækker sig endnu videre. Som kristen og Medlem af den kristne Kirke, lyder Kristi Kald: "Gaar ud i al Verden, og prædik Evangelium," ogsaa til ham, og i sin Daabspagt har han lovet at tro og lyde Gud i alt hans Ord, ja han har i denne Pagt lovet sig til Gud med Legeme og Sjæl, med al sin legemlige og aandelige Kraft og Evne og med det jordiske Gods, som Gud i Tiden maatte vilde betro til ham. En kristen er derfor kaldet til at arbejde for Guds Riges Vækst og Triumf baade blandt sine nærmeste Omgivelser og udenfor disse, saa langt hans Evner rækker.

Paa Grund af Synden, som læber ved os, føler vi altså ofte dette Kald og de Opfordringer, som følger med det, som en tung Byrde, og vi tviler os ved at gjøre det, som vi burde glæde os over at faa Lov til at gjøre. At Gud skabte Himmel og Jord og os Mennesker og siden stadig opholder alle disse Skabninger, er vissevis store Gjerninger, men en større Gjerning er det, at han har oprettet sin Naades Husholdning her paa Jorden, hvori han ved Ordet og Sakramenterne bringer Frelse og Salighed til de arme Syndetrælle og paa vidunderlig Naade ved sin Helligaand slaber Troen i de vantroendes Hjerte. Og tænkt! her har han i sin Visdom og Kjærlighed indrettet det saa, at han trænger vor Hjælp. Og han trænger Hjælp ikke bare af Presterne, men af hver eneste kristen, ja han, som eler Himmel og Jord og alt Guldet og Sølvet — han trænger vore Penge, og han trænger dem saa laart og er saa fattig, at dette hans store Frelsesarbeide blandt Menneskene paa mange Steder bliver ugjort, fordi han, Kirkens Hoved og Herre, Jesus Kristus, ikke har Penge nok til at drive det med. Men det er ikke hans Skyld. Han har givet sine kristne Penge nok, han lærer dem ogsaa, hvorledes de skal bruge disse Penge, men det er med de fleste af dem, som det var med Jesu Disciple, de er senhjertede til at fatte og tro hans Ord i dette som i mange andre Stykker. Njodet finder paa saa mange Zubvendinger, som ofte ser meget kristelige ud, og den svage kristen lader sig let narre af disse til at tro, at det er en Frugt af Manden, og at han gjør en god Gjerning, naar han holder tilbage den Hjælp, som Gud begjærer af ham. Vader os derfor ndie give Agt

paa os selv, naar det falder os tungt at ofre noget til Kirkens bedste. Maaske det kommer mere af Egensjærlighed og Ringagt for Guds Ord end af virkelig Mangel paa Midler. Der findes nogle, som yder saare lidet til kirkelige Dine med og far troster sig med, at Entens Skjærb ogsaa blev modtaget og endog blev rosende omtalt af Frelseren selv. Men, hvor stor var nu egentlig Entens Skjærb? Summen, som hun lagde i Kirken, var ubetydelig, kanske en eller to Cents, og Jesus roser hende ikke, fordi hun gav saa lidt, men fordi hun gav alt hvad hun havde, medens de andre bare gav af sin Overflod, hvilket Jesus ikke roser. Af Kjærlighed til Gud ofrede hun til Guds tjenestens Vedligeholdelse de sidste sy n lige Midler, hun havde til sit Livs Ophold, idet hun var fuldt forbisjet om, at Gud, som hidtil havde opholdt hende, som havde skænket hende disse Penge, og som havde givet hende Kjærlighed nok til at stille sig ved dem, ogsaa haade vilde og kunde give hende, hvad hun trængte herester. Denne Tro og Kjærlighed roser Frelseren, og vi kan være vis paa, at han ikke bedrog hende. I Menneskenes Dine gjorde hun en daarlig Forretning ved at give bort sin sidste Cent, men Jesus synes om saadan Forretningsførelse, hvor han selv faar Lov til at være Kapitalen, som man stoler paa. Vil du altsaa give Entens Skjærb, saa giv alt, hvad du oar at leve af: din Farm med alt Tilbehør, dine Huse, som du leier ud, dine Vaade og Varn, Redskaberne, som du bruger i dit Haandværk, dine Penge, som du har ude paa Kente, din Arbeidsløn, eller, hvad det nu kan være, som udgjør din Siendom og de sy n lige Midler, hvormed du erhverver dig dit Levebrød, og dette maa du bortskænke uden Tante paa Nos eller Belønning alene af uegennyttig Kjærlighed til Gud og i en barnlig Tro paa Guds Ord og Forjættelser. Dette og intet mindre er Entens Skjærb? Sig mig: Hvem iblandt os er rig nok paa Tro og Kjærlighed til at yde saa meget som hin Enke?

Lad os da ogsaa huse paa, at en Prest og Skolelærer ikke forlanger Løn for sit Arbeide. Deres Arbeide i Ordets Tjeneste til udsødelige Sjæles Frelse kan ikke betales af Mennesker, det kan heller ikke maales med nogen menneskelig Værdimaaler eller beregnes i Dollars og Cents. Ordets Tjenere kan kun kræve saa meget af sine Menigheder, som de har Ret til at bede om i "Fader vor", nemlig dagligt Brød, saa at de ikke skal hindres i sin vigtige Gjerning ved Næringsforger og kanske derved

komme til at gjøre sin Gjerning suk- lende, hvilket ikke vilde være gavnligt for Menigheden.

Men dette at samle Midler til Prestens Ophold er ikke Menighedens vigtigste Kald og Pligt. Hvad alle Menighedens Lemmer først og fremst maa gjøre, er med Flid at høre og bruge Guds Ord og bevare det i smulle og gode Hjerte, tro derpaa og leve derefter. Tænk, hvor store Ting Gud har gjort for eder! Forat I ikke skulde gaa evigt fortabt, har han af Kjærlighed til eder givet eder sin Søn den enbaarne, paa det at I skulde tro paa ham og blive salige. Og denne Guds Søn gav sig selv til en Gjenløsningsbetaling for eder og for alle Mennesker. Og, da der ikke er Frelse i nogen anden, og da I alene kan blive salige ved Troen paa ham, saa har han af sin usigelige Naade og Barmhjertighed oprettet Ordets Embede hos eder, forat den Helligaand ved det prædikede Guds Ord kan virke en levende Syndserkjendelse hos eder og slabe den sande levende Tro i eders Hjerte. Hvor denne Tro findes, der er den virksom i Kjærlighed til Gud og hans Ord og i Kjærlighed til alt det, som Gud elsker. Gud give af sin Naade, at hans Ord og Sakramenter maa blive bedre paaskjønnede og mere brugte i vore Menigheder. Da vilde det staa bedre til iblandt os, end det gjør, da vilde der blive mindre Mangel paa Prester, og det vilde falde langt lettere at opholde dem, end som nu er Tilfældet.

Det er blot et Tidsspørgsmaal?

"Hvorledes finder De deres Patient idag, Doktor?"

"Ikke bedre; Sygdommen har tiltaget saameget, at der ikke er Haab om Helbredelse. Han kan leve nogle Dage, men det er nu bare et Spørgsmaal om Tiden."

Og er det ikke saa med os alle. Det er blot et Tidsspørgsmaal med de friske og de stærke, saabel som med de syge og den Mand, som gaar paa Gravens Rand.

Hvem tjender sine Dages Tal?

Naar vi hviler paa vort Leie, eller er midt i vor Dags travle Bestjæftigelse, eller i en Scene af syndig Fornøjelse, eller naar vi deltager i Gudstjenesten — ten Tine, naar vi tænker os sitrest, kan vor Dødstime komme. Enhver Dag blir nogle afhugne uden mindste Barfjel; de dør i Ungdommens Blomst, og i Manddommens modne Alder. Og om du end flyver Dødstansen bort fra dit Sind, det er dog sandt, at "der er

kun et Skridt imellem dig og Døden". Det er kun et Spørgsmaal om Tiden, naar det sidste Skridt vil blive gjort.

Er det ikke da den højeste Visdom at gjøre sig færdig? Du har en Sjæl, hvis Pris er uberegnelig. Du trænger Frelse, thi du er skyldig, syndig og fortabt. Hvis du ikke antager Saligheden ved Troen paa vor Herre Jesus Kristus, vil du blive usforberedt paa at dø. Hver Dag bringer dig nærmere Graven. Hvad da? Efter Døden, Dommen. Det soundne Aar tilraaber dig: "Bered dig til at møde din Gud."

Kom til ham, hvis Navn blev kaldet Jesus, fordi han frelser os fra vore Synder. Han skøder ingen ud, som kommer til ham, hvor skyldig og elendig han end maatte være. Kom nu! Gå paa, at det er ikke sikkert, at du vil leve til at se den sidste Maaned i 1896. Før Aaret er omme, kan du have vandret bort. Er du færdig for den store Forandring? Spørgsmaalet er lettelig afgjort. Bibelen siger: "Hvo, som tror paa Sønnen, har et evigt Liv, men hvo, som ikke tror Sønnen, skal ikke se Livet, men Guds Vrede bliver over ham." Joh. 3, 36. — Pioneer.

Certulian om Egtestanden.

Tænk, hvilken Forbindelse mellem tvende troende i et Haab, et høitideligt Løfte, en Livsregel, en Tjeneste! Begge er Troesførende, begge Medtjenere, ingen Afstillelse i Aand eller Liv. De to er forbundne i et Liv, men hvor der er et Liv, der er ogsaa en Aand. De beder sammen, knæler sammen og græder sammen. De belærer hverandre, formaner hverandre, bærer hverandre. De er tilsammen i Guds Hus, tilsammen ved Herrens Bord, tilsammen i Nød, Forsølgelse og Opmuntring. Den ene forholder den anden intet eller er den anden besværlig. Uhindret besøges den syge, uhindret bliver den fattige hjulpen. Salme og Sange toner mellem dem, og de kappes da, naar Munden snyder bedst. Naar Kristus ser og hører saadant, da glæder han sig og skænker dem sin Fred. Der, hvor disse to er, der er han, og hvor han er, der er intet ondt.

Magneten eller Kompasset, dette for Sømanden saa uendelig vigtige Redskab, var allerede for 2400 Aar siden kendt hos Chineseerne, medens i Europa Magnetnaalen først blev omtalt Aar 1190 efter Kristus af Guyot de Provins og Aar 1204 af Jacques de Vitry og endelig Aar 1260 af Brunetto Latini.

Oplevelser i Missionsarbeidet.

(Fortsættelse.)

Da Presten havde gennemlæst denne Skrivelse, kom med engang for ham al den Skuffelse, Tværhed, det Luverdreiereri, ja den Uforhammethed, han i sin mangeårige Virksomhed paa saa mange Steder havde oplevet blandt kristne Føddinger for at sin Opførelse, Møde og Stræbelser i Storm, Regn, Frost og Hede; og — Den gamle Adam, det "Syndens Menneske" var straks særdegs med sit Svar: "Dit gaar jeg ikke! Det er den gamle Historie op igjen med besværlig Rejse, Skuffelse, Alforderen og Disputeren om, hvad der er Sandhed, og ingen Bekvemmelighed, naar du kom mer frem, — som du i saa mange Aar og paa mange Steder har oplevet. Og om du gaar derhen, saa kan det gaa dig som det har gaaet før, naar du har maaset og arbejdet i længere Tid, maaste i flere Aar og faaet Menighed stillet og alt i nogenlunde Orden, saa søger de dig en god Dag, som under Naadevalgsstriben eller der kommer en Sektmejer og river det meste og bedste med sig paa et Par Dage.

Saa har du heller ingen Rejsepenge og der er 100 Mil dit. Skal du kunne foretage denne og alle dine andre Rejser, maa du saa hjælp.

Du har jo ogsaa for længe siden gjort reite vedkommende opmærksom derpaa, men ikke faaet Svar paa din Henvendelse; saa faar de bære Ansvar.

Der er ogsaa al Sandsynlighed for, at ingen, ialfald meget saa, kommer og hører paa dig. Hvad skal du saa der? Nei, dit gaar jeg ikke!

Men — i Prestens Indre foregaar en heftig Kamp. Han føler en stærk Årv over at have ladet sig henrive til saadanne Betragtninger. Samvittighedsens Stemme, som hele Tiden har ladede sig mærke, faar endelig Overhaand. Den taler saaledes:

Men der er dog en Sjæl, en fattig Enke med 2 faderløse Børn, som hungrer efter Evangeliets Trøst. Lær du lade hende raabe sorgløst? Ved du ikke, at en røn og ubesmittet Gudsbjælfelse for Gud og Faderen er denne, at besøge faderløse og Enker i deres Trængsel.

Er du ikke Herrens Tjener, som han har sat som Vægter paa Zions Mure? Har han ikke betroet dig Ordet og Sakramenterne, forat du dermed skal beskytte de hungrede og hjulvade de nedbøiede og forladte?

Vil du som Tjener være større end din Messer? Han havde ikke det, hvortil han kunde helde sit Hoved. Hvad har du lidt i Sammenligning med Paulus i Arbejde, Møje, Nattevaagen, Hunger, Trøst, Kulde, Nøgenhed, Belysning for alle Menigheder og i Fare blandt falske Brødre?

Er der ikke større Glæde i Himlen over en Synder, som omvender sig, end over 99, som ikke har Omvendelse behov?

Med et dybt Suf, sagde Presten til sig selv. Jo, ja! jeg maa gaa. Det hjælper ikke, om Pungen er tom. Der bliver vel en Udber. Eg han skrev straks til Enken, at han, med Guds hjælp vilde komme til hendes By og holde Gudstjeneste den Juledag.

Paa sin Skrivelse modtog han efter nogle Dages Forløb følgende Svar:

"Jeg blev glad ved at se Brev fra Dem, og glad ved at høre, at De vil komme herover. Jeg talte med en gammel Kone; hun græd Glædes ved at

høre, at hun kunde have Haab om at saa høre en lutherisk Prædiken. Jeg skal nu gjøre det bekendt saa vidt omkring, som jeg kan. Jeg skal være paa Depotet. Og om Modtagelsen ikke bliver, som den burde være, haaber vi, det vil blive til Betsignelse alligevel."

Da dette Brev var læst, læste den unge Tjener sin Sjæl i Tak til Gud, som havde ledet ham til at bestemme sig til at rejse dit.

Juledag drog han saa afsted til Hovedstaden. Der skulde han stige Train, og der var kun 5 Minutter at gaa paa, saa han var lidt ængstelig. Men alt gik godt. Trainet var *on time*, og saa var det afsted igjen.

Mange underlige Tanker kredsede hverandre i Prestens Hoved: Hvorledes vil det gaa imorgen? Faar du nogen Tilhørere? Maaste kommer nogen blot for at have Bøier og forsikke? Saa dant har hørdt dig før. Og saa Sangen? Du, som ingen Sangstemme har, og kun til Nød kan bruge en 4 a 5 af de best kjendte Melodier. Og saa har de naturligvis ingen Salmebøger, og du heller ingen. Havde du bare Raad til at anskaffe dig et halvt Dusin Salmebøger, som du kunde tage med dig paa Rejserne. Jo, 2 Kvinder saar du da at tale til, og da er Tiden ikke spildt. Jesus tog sig Tid til en Samtale med den samaritanske Kvinde ved Jakobs Brønd.

Men det er sandt, det er.... du skal tale til imorgen. Du maa kunne din Prædiken paa Jørgene, saa du ikke behøver at se i Papiret; thi gjør du det, er det et sikkert Tegns paa, at du er ikke noget til Prest. Resten af Tiden tilbragtes da med at "pugge".

Under disse Betragtninger var Bestemmelsesstedet snart naaet. Toget standse, Presten steg ud og paa Platformen møbte han Enen og to ældre Personer, en Mand og en Kvinde. Mandspersonen gjorde sig straks bemærket ved sit lette og gemyttige Væsen. To smaa, sorte, glinsende Dine spillede vidt i Hovedet, og et vedvarende Smil laa i regelmæssige Folder over Ansigtet, som derfor heller ikke bar mindste Træl af Alvor, medens Munden gik uafsladlig. Paa Veien bort gennem Byen fortalte han mig, at Keilen med ham var, at han havde "læst for meget i Bibelen." Saa havde ialfald andre Føll sagt ham, og han troede det nu ogsaa selv.

Søsteren var mere tilfærdig. Hun levede der i Byen og ernærede sig og tre Børn, som bedst hun kunde. Manden havde forladt hende for 8 Aar siden og var reist tilbage til det gamle Land, da han ikke fandt sig fornøjet her; siden havde hun ikke hørt fra ham. Paa Prestens Spørgsmaal, om de vilde komme til Gudstjeneste imorgen, svarte de begge: Jo da, det vilde de. Saa nu havde Presten sikret sig sine Tilhørere.

Efter at have vandret gennem forfælske Gader, standsede Følget ved et Hus. Enken gav Presten tilkendte, at her boede hendes Søster, som ogsaa var Enke og havde tre voksne Børn, men de havde alle stillet sig til Frelsesarmeen; vi skulde da gaa ind der og hilse paa dem. Kvinden i Huset tog venligt og høfligt imod os. Efter en Stund blev Presten buden tilbrøds. Han solbede sine Hænder, bødte Hovedet og bad Børdhønnen for sig selv. Men dette fandt ikke i Frelsesarmeen-Rodamens Smag. Hun lod straks den Bemærkning falde, at naar en Prest ikke kunde bede sin Børdhøn, saa andre Føll kunde

høre det, var det daarlige levende med ham. Og for ikke at give Ansigt i Tid, bad han sin Børdhøn bød.

Efter at Samtalen en Stund havde dreiet sig om dit og dat, udsandt de sig en lidet Diskussion om Brugen af Tobak mellem Frelsesarmeen's Medlemmer og ham med de spillende Dine. Han havde flere Gange stillet til den gamle forat saa hende ind paa dette Emne. Endelig tog han et Stykke Tobak op af Lommen, holdt det frem i Lyset og gjorde med et ironisk Smil den Bemærkning: "Nu tar jeg mig en Skraa Rør." Men da var det løst. "Det skal du ikke gjøre," bemærkede den gamle; og hun jukkede og næsten græd over den store Sund, som hun paafod, han begik. Nu kom den ældste Datter ogsaa til og faldt over ham med Pauli Ord: "Gaar ud fra dem og frastikker eder, siger Herren, og rører ikke noget u r e n i og jeg vil annamme eder." Her staa der, siger hun, at du ikke skal røre noget u r e n t, men Tobak er u r e n derfor er det Synd at bruge den, og et andet Sted staa der: "Rør ikke, smag ikke, tag ikke derpaa." Han paa sin Side paafod, at Tobak ikke havde noget med Sjælen at gjøre og gjorde den hverken ren eller uren, værre eller bedre, thi ikke "det, som indkommer gennem Munden, gjør Mennesket urent."

Hele Selskabet var nu kommet paa Benene og talte med hoi Røst i Munden paa hverandre. Da i Kampens Hede, ingen fik Tid til at rette Spørgsmaal til Presten om hans Mening, fandt han det kloge at lægge sig imellem, men blev siddende som en taus Tilhører og gjorde sine Jagttagelser, idet han haabede ved en bedre Veilighed forsigtig og sagtommodig at kunde saa reisedet de vildrende og forvirrede.

Efter en paa en vis Raade mindre hyggelig tilbragt Aftenstund kom Presten endelig til No. I Tanken gjenemgik han dog endnu engang sin Prædiken og antaante Herren om Visdom og Mod for næste Dag. (Nere)

Fra San Francisco, Cal.

Ungdomsforeningen i Vor Frelses Kirke i San Francisco holdt Tirsdag den 18de Februar en Lutherfest. Efter at Salmen: "Vor Gud han er saa fast en Borg," var afjungen, indlevede Pastor Horsbød med en Tale om Luther, der var interessant, og alle var glade ved at erindre den gamle Reformator. Ungdomsforeningen havde indbudt paa endel Forfriskningen i Kirkens Læseværelse hvor man efter endt Fests i Kirken samlede og hyggede ved Kaffe, Smørbrød, Rager, samt Afhyngelsen af endel Sange af Musikforeningen.

Den lille Ungdomsforening glemte heller ikke Føddingemissionen; thi en Kollekt blev optagen til Indtægt for et Hospital, som tænkes bygget for den nord lutheriske Forbunds Mission i China, som og saa haardt trænger et Jaadant. Der er indkommen i Ungdomsforeningen til dette Niemed, den valte lille Sum af 24 Dollars, som blev overrakt Hospital's Kasserer Hr. Axel Knud, der tillige er Ungdomsforeningens Vicepræsident. Præsidenten Hr. Tellefsen afstattede Fests med at indbyde flere unge til at stutte sig til Foreningen. Herren velsigne og styrke den lille Ungdomsforening, der ogsaa har Pierte for Føddingernes Nød, og den tilbageværende Betsignelse vil ikke udeblive; thi bygger vi Guds Rige

blandt Føddingerne saa vil Føddingemissionens Gjerning ogsaa bygge Guds Rige blandt os. Maatte vi alle blive mere ivrige i at arbejde for Missionens hellige Gjerning. Arbejde medens det er Dag, det er kun at gjøre os selv rige og lykkelige i Tid og Ewig.

Sophie Clausen.

Fra Genejee, Idaho, skrives. Public Skolen i Smiths Skolehus sluttede den 7 Februar d. A. med et Dispelantal af 33. Det var imidlertid ikke bare Binterterminens Slutning, som optog alles Sind og Tanker ved denne Veilighed. Man tænkte deene Gang mere paa en anden Skole, som man vidste, var i Nød, og som alle vilde hjælpe, nemlig Pacific Uth. University. I den Aftening havde man faaet istand en liden "Ballet Dinner". Skolens Smaa piger og de unge Damer bragte sine meget smukt prydede Kurve, medens Smaagutterne og de unge Mænd bare meget ivrige til at lise dem. Paa denne Raade samlede et Beløb af \$8, hvilket herved sendes til "P. S. U." med det Ønske, at det maa blive til nogen Nytte.

Fjer Forfriskningerne tilbragte man Tiden med Sang, Oplæsning og "Dialogues". Til slut læstes en Afslædsstykke af Miss Thea Smith.

Alle syntes at være vel tilmode. — Den sande Lykke og Glæde består i at gjøre godt.

Bena M. Olsen.

Probat Middel mod Drukkenskab.

Under en Diskussion om forskellige nyere Kure for Drukkenstab bemærkede en Mediciner, at en stor Del af Beruselsen kunde forebygges ved at overføre Ansvar paa Saloonkeeperens Skuldre og lade ham bære Følgerne. Antagelsen af dette System i Danmark hidrager i væsentlig Grad til, at saa lidet Drukkenstab findes der i Landet. Naar Politiet i en dansk By finder en Drunker i Baden, leies en Droske, og han transporteres til Politistationen for videre Behandling. Naar han blir ædru, sendes han hjem. Droskens, Politisagens og Agentens Regninger tilfammentagne varesenteres Bieren af den Saloon, hvor Manden sidst blev forhalet med Visker, og denne har at betale Regningen. — *The Workman.*

En af Føddingerne af Ferrara havde en Hofnar ved Navn Bonelli. Da denne havde hørt, at en pludselig Skral var et godt Middel til at fordrive Feber, fandt han paa, at han vilde helbrede sin Herre, der netop led af denne Sygdom. Hertugen skulde en Dag ride over en smal Bro uden Raskær; Bonelli freg sig hemmeligt efter ham og stødte ham ned i Floden, hvor han var nær ved at drukne. Man var imidlertid saa heldig endnu i rette Tid at saa Hertugen trukket op af Vandet, og han var virkelig med det samme bleven befriet for sin Feber. Dog mente han, at Hofnarens Frækhed var saa stor, at den maatte straffes, og han bødte ham til at bry for Sværdet; men i det Dieblif Genrettelsen skulde gaa for sig, og Bonelli sad med tilbundne Dine, befalede Hertugen, at man, istedetfor at bruge Sværdet, skulde give ham et Slag med et vaadt Hoandklæde. Derpaa fik Hofnaren sin Frihed, men man opdagede nu, at han var død af Skral.

Et Livslob.

Han drog ud fra det lille Hjem; han maatte jo lære "at kjende Livet." Han gik med lette Skridt og lyjende Dine; Hjertet var fuldt af Forventning og Haab. Hans Moder havde pakket hans bedste Klæder sammen og lagt ned Samlebogen; han maatte endelig ikke glemme at gaa i Guds Hus. Saa den sidste Afsted og Betsignelse fra Forældrene: "Gud være med dig Guiten min!"

Nei, hvilken Verden og hvilket Liv! Han havde aldrig tænkt, at Verden havde saa meget at byde, saa meget lysteligt at se og saa meget deligt at smage. Og mange Hænder strækkte sig imod ham. En vil have ham hid, en anden did. "Nei, hvor han er enfoldig!" lyder det. "Man kan mærke, du er fra Landet, men kom, saa skal du lære Livet at kjende." Ja, han vil ikke være dum og enfoldig, og saa bliver han med.

Men om Aftenen i det lille Krummer kommer Tanken paa Moder og Fader, og den hvælver: "Gud være med dig, Guiten min!" og han folder Hænderne i Bøn.

"Tænk han gaar i Kirken og saa han om Søndagen! Han tror paa slegt og saa han! Nei, bli med os, nyd Livet i Spil og Dans; det er noget andet end at høre Salmer og høre Skændepredikener." Det er "Bennerne," som taler saaledes. Ja, det er vist morsommere. Og kan det er ikke sandt alt dette om Gud og Engle og Hælve og Salighed? Han hørte paa Bennerens Tale; han lærte at kjende Livet; — nei ikke Livet. For Livet, det er Glæde og Fred. Men hvor findes det uden hos — Gud? Og fra ham gik han bort.

I enkelte stille Stunder kjendes der et Stik i Hjertet, det er et Nag af den Dem, der ikke hør. Min bort fra det, det er jo bare Overtro, ud i Livet, byder den ubehagelige Stemme.

Men hjemme beder de endda. Og Fader og Moder er lykkelige. Var han ikke lykkelig ogsaa engang?

Farsjotten herjer; Døden sporer hverken ung eller gammel. Døden? Den holder en frygtelig Høst! Han kommer paa Lasaret. "Band, Band!" Er der nogen, der hører? Ja, der hører en sig over ham og sætter hans Hoved; han faar brille. Han faar Dødens op og ser ind i et alvorligt, deltagende Ansigt. Han hører et Spørgsmaal, "Rjære, har du et Hjem i Himlen?" Et Dieblil ser de to paa hinanden i Tausshed; der gaar en Trækning over den syges Ansigt, en dyb Smerte, en frygtelig Angst — og saa et — Raab. "Jeg har — engang — haft det! Jeg Daare — Daare!"

"Kristus, du Guds Lam, som har baaret Verdens Synder, forbarm dig!" bad Sygevogeteren. Saa taug han, den Jan holdt i sine Arme, var -- død.

Smastykker.

Den berømte Skotskænder Buchanan, som virkede i lang Tid med Betsignelse i Herrens Tjæneste havde tilbragt sin Ungdom i fuldkommen Uegghidighed med Hensyn til sin Sjæls Frelse. Det første veigjørende Indtryk fik han af en Samtale med en Bonde fra de Skotske Bjerge. Denne spurgte ham om hans Tro. "Jeg har ingen," svarede Buchanan, "jeg er i denne Henseende ligesom et Stykke hvidt Papir." Derpaa sagde Bonden: "Tag edre i Agt, at Djevleken ikke skriver sit Navn derpaa." Disse

saa Ord gjorde Buchanan alvorlig; han fik ingen Ro, længe han havde fundet Sandheden, og blev ved Guds Naade en oprigtig Kristen.

Den berømte Filosofer eller Biskop Plato var engang tilstede, da et ungt Menneske viste saadan Færdighed i at sige en Bogen, at han steds bekræftede en og den samme Cirkel. Alle Tilhørerne klappede af Bæundring, kun Plato ikke. Da man spurgte ham, hvorfor han ikke gjorde ligesom de andre, svarede han: "Da det unge Menneske ikke skal være Rusk, synes mig sig en Færdighed snarere at fortjene Dabel end Ros, thi hvor er det muligt, at et Menneske, som har anvendt saa megen Flid paa saadan Doelje, ikke derover maa have forjæmt at lære det, som er nyttigere og af langt større Betydning?"

En Chineseer talte engang med en Europæer, som reiste i China, om det europæiske Lægevesen, og blev under de Meddelelser han fik, høilig forbauset, da han hørte, at man betalte Lægerne, naar man var syg. "Da ville de vistnok altid lade Sygdommen være en god Tid," sagde han; "jeg betaler min Læge for hver Dag, jeg er frisk; er jeg syg, faar han intet, og jeg ser ikke andet, end at han sørger for at gjøre mig frisk saa snart som muligt."

Hertugen af Newcastle var meget imponerende og ædel ud, medens Hertugen af Cleveland har et ganske dagligdags Dyr. Disse to Herreer reiste sammen i en Jernbanevogn, hvor der ogsaa kom en Fabrikant fra Nottingham ind; kort efter indlod Hertugen af Newcastle sig i Samtale med den nye Rejsefælle og gjorde ham flere Spørgsmaal om Handelen og om hans Fag, medens Hertugen af Cleveland forholdt sig ganske taust.

Da Hertugen af Newcastle var stegen ud vendte Fabrikanten sig til den tidligere bievne Rejsefælle og spurgte ham, om han vidste Navnet paa den Herre, der nu havde forladt dem.

"Hertugen af Newcastle", var Svaret.

"Hvad for noget," udbrød den forbausede Fabrikant, "at tænke sig, at den fornemme Herre har siddet og talt saa ligesom med to saadanne Borgermænd som vi!"

Narl den Tolvte dikterede en Dag i Stralsund en Sekretær nogle Breve til Sverige; da faldt en Bombe ned paa Huset, gjennemboede Taget og sprang ind ved Kongens Bærelse. Halvdelen af Gulvet slog i Splinter, Kabinettet, hvori Kongen dikterede, og som tildels var anbragt i en Ithl Mur, led intet af Kystellen, og ved et forbauiende Heft som intet af de Stykker, der sprang omkring i Luften, ind i Kongens Bærelse, hvortil Døren stod aaben. Ved Barren af Bomben og Husets Bragen som om det stulde styre sammen, faldt Benneren ud af Sekretærens Haand.

"Hvad er der paasæde?" sagde Kongen til ham med en rolig Mine, "hvorfor skriver De ikke?"

Denne kunde kun svare de Ord: "O, Deres Majeestet, Bomben!"

"Jh nu," gjensvarede Kongen, "hvad har Bomben at gjøre med det Brev, jeg dikterer Dem, bli ved!"

Ulyheder.

Sidste Lørdag Aften den 2de Fekholdies Fæst her ved Skolen i Anledning af Washingtons Fødselsdag. Prof. W. Scandvig holdt den egentlige Fæsttale. Elev ved Skolen, Hr. F. B. Niseland oplæste et af ham selv forfattet Bevnetalspaa af Washington i det engelske Sprog. Miss Gina Kingley sang en Solo. Resten af Tiden tilbragtes hyggelig med Sang Deklamation og Musik af P. A. U. velsøvede Band.

Fire af Skolens Elever i Normal Departmentet har nu taget Examen som engelske Lærere. Deres Navne er: Miss Clara Norman, Miss Gina Kingley, Miss Henriette Rickard og Miss Pauline Rickard. Hos Skoleinspektanten her i Pierce Co. har de alle fire faaet Certificate.

Det er et godt Bindebyrd om disse unge Piger's Flid, men ogsaa et Bindebyrd, som anbefaler vor unge Skole. Maatte nu disse unge Kvinder i den Livsgjerning de har valgt sig, være Gud og den Skole, som har uddannet dem, og virke til Gavn og Betsignelse i Verden.

Guthers lille Katekismus er oversat paa Chinesisk og bringes af Baseler Missionen. — Pioneer.

Betalt for Gæld.

Die C. Sætra, Portland, Carelius Barfen, Mayville, N. Dak, hver 1 Doll Mrs A. J. Maland, Emore, Thronb Thompson, High Forest, Minn, Hans Sorlien, Mons pauge, S. D. Billegaard, M. Omosen, Bode, Iowa, C. D. Johnson, Kennard, Wash, J. A. Bergley, Franklin, A. A. Bergley, A. H. Bergley, Camp, Caroline Korskjold, Ole S. Hove, Albert Lea, Paul J. Lymer, Portland, Mrs Ole J. Jordahl, Manchester, New H. A. Quammen, Christiania, Minn, J. J. Husby, Wittenberg, Wis, M. Nelson, Sunder, Iowa, G. F. Flaten, Spring Grove, Jens Rossedal, Carl Blom, Christian O. Haaland, Homedahl, Ole O. Braaten, Holden, Minn, Mrs Ana Bjørke, Tacoma Wash, Halvor Nelson, Beaver Creek, Hans Barfen, Hansen, Minn, J. R. Olsen, Thor, Ia, hver 50 Cents.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Stephen Raisen, Ed. eton, Wash \$2. Portland, Wash. 27. Feb. 1896.

T. Larsen, Kasserer.

Til Statteherver!

De som har Skat at betale Pierce Co., Wash., gjøres herved opmærksomme paa, at Skatten for dette Aar kan betales fra Midten i Januar 1896. Man vinder lidt ved at betale i Januar og Februar og ta her ved Udskælfse.

Vi vil ogsaa i det kommende Aar, som i de to foregaaende, betale Skatten for vore Benner i Osten, som sender os 35 Cents for hver Doll og en naturlig Betsignelse af Vores B. Locks og Addit on

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalbare i Tacoma — ikke Portland, thi Portland er ikke endnu Money Order Office. Er der nogen, som har sendt os Pengene for Skat for forrige Aar og ikke har faaet Kvittering, saa bedes saadanne at lade og vide det, saa skal Feilen blive rettet. Vi faar ofte fejlagtige Opgaver.

Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University, Portland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Kasser.

Læs Dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Betsigning et Aars fri Undervisning ved Skolen. ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Betsigning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa udløst ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gaa paa baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de unge, som kan benytte sig heraf med Fordel men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge, eller skænke de paa denne Maade vandne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Vinterterminen begynder den 3die Januar 1896 og slutter den 31te Marts. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, saa Undervisning i Musik, Shortland og Type writing betales særskilt. Bærelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Lægetilsyn en Dollar Terminen.

I Barneskolen gives Undervisning i Religion og Norsk saavel som i de sædvanlige Commonskolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35 cts, Bærelse 10 cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Lægetilsyn 1 Doll. Aaret. I Regelen betales for hele Terminen forudadvist.

Ansøgninger om Optagelse indsendes snarest muligt til Rev. D. Orvasder Portland, Pierce Co., Wash

The Red Front

er i "Læsen" med et stort Lager af Herre Klæder bestaaende af de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

3 Clay Worsteds, Serges og Cassamire i smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Præteri, ingen falske Paastaafset, intet Gumbugsalg. Bore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Penge og kjøbes for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at stjele Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK. Norske Familie-Mediciner
P. Jensen, . Fern Hill. Høvent Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE
ACROSS THE CONTINENT.

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago..	5 20 p. m.	1 40 p. m.
Omaha og Kansas City	5 20 p. m.	1 40 p. m.
Portland	2 00 p. m.	5 00 p. m.
Portland	11 45 p. m.	6 45 a. m.
Seattle	7 00 a. m.	8 45 a. m.
Seattle (60 Minutter)	10 30 a. m.	10 00 a. m.
Seattle	1 00 p. m.	1 50 p. m.
Seattle (60 Minutter)	3 30 p. m.	3 45 p. m.
Seattle	5 10 p. m.	5 55 p. m.
Seattle	8 00 p. m.	11 30 p. m.
Seattle	4 45 p. m.	8 55 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Ocoja	3 50 p. m.	10 25 a. m.

*Løg til Olympia, Ocoja og South Bend afgaar hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Løg afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria,
Afgaar fra Tacoma = = = = = 7 30 p. m.
Daglig undtagen Søndag.
Afgaar fra Victoria = = = = = 9 a. m.
Daglig undtagen Mandag.

Mere fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetabeller osv. kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON,
A. G. P. A., Portland, Oregon.

A. TINLING,
Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

City Ticket Off., 925 Pac. Ave., Depot Ticket Off., 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, = = = = = Wash

Kan træffes daglig i Dr. Fængsruds Blod i Nærheden af Universitetet.

NORSK

KOLONI.

3 et af de vakreste Dalsfører i det sydlige Oregon, ikke langt fra Eugene, en By paa omkring 5000 Indbyggere, er paabegyndt en norsk Koloni. 5 norske Lutheranere, som har regelmæssig prestelig Betjening, bor allerede paa Stedet. Naturen minder om Norge. Landet er godt og dog særdeles billigt.

Alle forpønskede Oplysninger faaes ved at tilskrive

Martin Sværverud,
Eugene, Oregon.

The Bay City

Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbforretning i Tacoma.

Telephone 9

1118 - PACIFIC AVENUE. - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af 11te og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery
and Coffee Parlors.

H. Quabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices . . .

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLI,

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udbalg af Jewellery, solid og plated Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma.....Wash

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - - - - - Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,
og general Groceries, o. s. v.

Fuldt Lager altid paa Haand.

Parkland - - - - - Wash

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
and Glass.

Estimates Given on Papering and
Glazing.

We Carry a Full Line of Wall
Paper and Room Mouldings,
Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President
H. S. Anstved, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Kjøber og sælger Vexler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Poststaabuerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt ufolgt N. P. R. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The
Pacific Lutheran
University
Association

Udkommer hver Uge
og koster forslubdvis
50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar, for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

::: METROPOLITAN :::

::: SAVINGS BANK :::

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 8.
Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000
P. H. Caesar, President.
C. W. Guos, V. President.
O. S. Selvig, Cashier
J. D. Vanderbilt, Ass't Cashier.

Directors.

Downer C. J. Stiles, C. W. Briggs, J. W. Anderson
G. S. Holmes, Theo. Hoemer, Geo. P. J.
Caton, P. P. Caesar, C. W. Guos,
J. D. Vanderbilt.

5 per ct Rente

☐ Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udblaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.